

Kto nezažil, neuverí

Pohoda

R: Zopár schodov a obraz známych dverí
kto nezažil, neuverí
Tma, hlad, psí čas, obáv po samý kraj
s výdychom búrka slov a horúci čaj

Sú miesta čo nás nevedno prečo tak lákajú
a chvíle keď zas nás už túžby sedieť nenechajú

R: Zopár schodov...

Na konci netreba slov pocit známy Ťa zastaví
však na ceste domov sa občas náhle dno síl zjaví.

R: Zopár schodov...

Neviem už pokiaľkoľko mal byť tento ozaj posledný
časom však spomínam rád a s úsmevom na každý z tých dní.

R: Zopár schodov...